

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπερικοῦ δραχ. 7.—Ἑξωεσπερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἴνε προκληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωεσπερ.φρ.χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλιαιτικῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1898

Ἔτος 20^{ον}.—Ἀριθ. 9

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΣΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 58)

Φαντασθῆτε τὴν θέσιν τοῦ Ἀρθούρου Πύμ! Εἰς τὸ βάθος τοῦ κύτους, ἐντὸς τοῦ στενοχώρου ἐκείνου κιβωτίου, χωρὶς φῶς, χωρὶς ἀέρα, χωρὶς νερόν! Καὶ νὰ τον διατάσσουσιν νὰ μένη κρυμμένος, ἐπισφραγίζοντας τὴν διαταγὴν μὲ τὴν λέξιν α ἱ μ α, τὴν ὑπερτάτην τῶν λέξεων, τὴν πλήρη μυστηρίου, πόνου καὶ τρόμου! . . . Μὰ τί συνέθη λοιπόν; Ἄρα γέ, εἶχε γίνῃ καμμία αἰματηρὰ συμπλοκὴ ἐπὶ τοῦ Κ ρ ἄ μ π ο υ; Μήπως τὸ πλοῖον προσεβλήθη ὑπὸ πειρατῶν; Μήπως ἐστασίασε τὸ πλήρωμα; Καὶ ἀπὸ πόσου χρόνου διήρκει ἐπάνω ἢ ἀνώμαλος αὕτη κατὰστασις;

Οὐδεμία ἀπάντησις ἦτο δυνατόν νὰ τῷ δοθῇ εἰς τὰς ἀγωνιώδεις ταύτας ἐρωτήσεις. Καὶ πρὸς ἐπίμετρον, ἰδοὺ νέα φοβερὰ περιπέτεια: Ἐξηλωμένος ἐπὶ τῆς σφωμνῆς τοῦ Ἀρθούρου, βυθισμένος σχεδὸν εἰς λήθαργον, ἀκούει ἔξαφνα ἓνα παράδοξον ῥόγγον, ἐν ἄσθμα συννεχές, παρατεταμένον. . . Ἀσθμαίνει ὁ Τίγρις. . . ὁ Τίγρις, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ σπινθηροβολοῦν εἰς τὸ σκότος. . . ὁ Τίγρις, τοῦ ὁποίου τρίβουσιν οἱ ὀδόντες. . . ὁ Τίγρις, ὁ ὁποῖος προσεβλήθη ὑπὸ λύσεως!

Ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν τοῦ τρόμου, ὁ Ἀρθούρος Πύμ εὐρίσκει ἀρκετὴν δύναμιν, ὥστε νὰ διαφύγῃ τὰ δῆγματα τοῦ ζώου, τὸ ὅποῖον ὤρμησε ἤδη κατ' αὐτοῦ. Περιτυλίσσεται μ' ἓν σκέπασμα, τὸ ὅποῖον ἔσχιζον μανιωδῶς οἱ ὀδόντες τοῦ σκύλου, ἐξέρ-

χεται ἐκ τοῦ κιβωτίου καὶ κλείει μέσα τὸν Τίγριν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ μαίνεται, πλήττων ἑσώθεν τὰς σανίδας. . .

Ὁ Ἀρθούρος Πύμ, κατάρθωσε νὰ συρθῇ καὶ νὰ προχωρήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεμάτων καὶ τῶν κιβωτίων τοῦ κύτους. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ζαλλίζεται καὶ πίπτει ἐπάνω εἰς ἓν δέμα. Συγχρόνως ἐκφεύγει τῶν χειρῶν του καὶ ἡ μάχαιρα, τὴν ὁποῖαν ἐκράτει.

Ἦτο ἐτοιμοθάνατος. . . Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ ἐκβάλῃ ἴσως τὴν τελευταίαν πνοήν, ἀκούει ἀφνης προφερόμενον τὸνομά του. . . Φιλήν ὕδατος

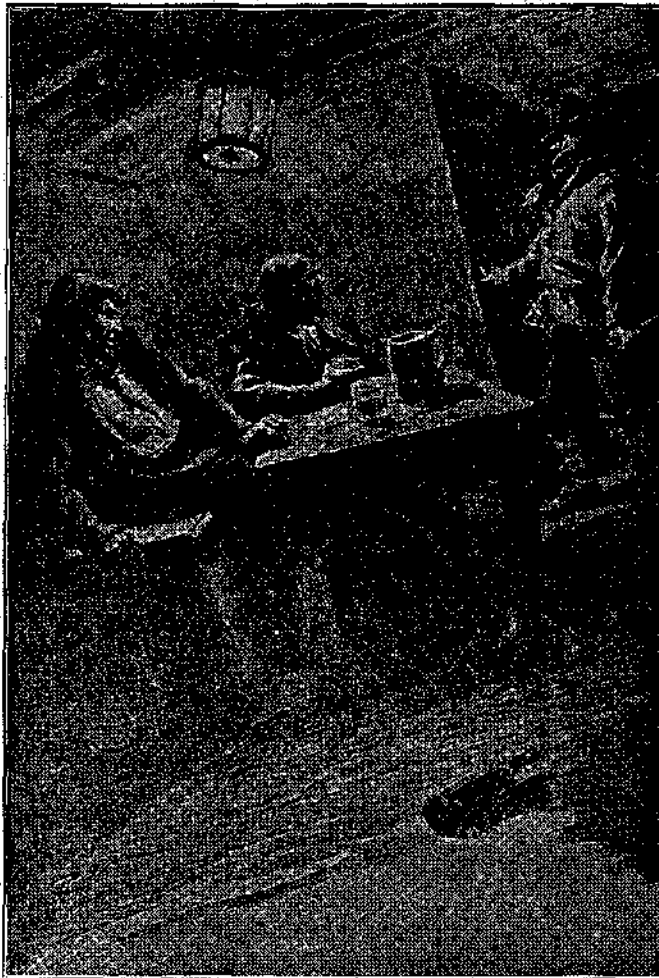
ἐγγίζει τὰ χεῖλη του καὶ κενόσται ἐντὸς τοῦ φλογεροῦ του στόματος. . . Καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ζωὴν, ἀφ' οὗ ἔπιεν ἀπνευσταὶ καὶ κατὰ κόρον ἀπὸ τὸ γλυκὺ καὶ δροσερὸν ἐκεῖνο ποτόν, — τὸ ὁποῖον τῷ ἐπροξένησε τὴν εὐχαριστήσιν, ὁσπὴν οὐδέποτε ἄλλοτε ἠσθάνθη!

Μετ' ὀλίγον, ἐκεῖ, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ κύτους, φωτιζομένην ἀπὸ ἓν κλεπτοφάναρν, ὁ Αὐγουστος Βαρνάρδος διηγείτο εἰς τὸν φίλον του τὰ διαδραματισθέντα ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ ἀπάλλου.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Κ ρ ἄ μ π ο υ ἀπετελεῖτο ἐκ τριάκοντα καὶ ἑξ ἄνδρῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Βαρνάρδων πατρὸς καὶ υἱοῦ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέπλευσε τὸ βρίκιον, — 20 Ἰουνίου, — ὁ Αὐγουστος προσεπάθησεν ἐπανειλημένως νάνταμῶσῃ τὸν Ἀρθούρον, κατερχόμενος εἰς τὴν κρύπτην του, ἀλλὰ δέν το κατάρθωσε. Μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέρας ἐξερράγη ἐπὶ τοῦ πλοίου στάσις, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, — ἐνὸς μαύρου, ὅπως καὶ ὁ Ἐκδικότος τοῦ Ἀ λ β ρ ἄ ν ο υ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ὁ ἰδικὸς μας πᾶν ἄλλο ἦτο ἡ στασιαστίς. . .

Ἐπηκολούθησαν σφαγαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἐδεκατίσθησαν οἱ ναῦται, οἱ ἀπομείναντες πιστοὶ εἰς τὸν πλοίαρχον Βαρνάρδον. Ἐπὶ τέλους, ὁ πλοίαρχος καὶ τέσσαρες ὁπαδοὶ του ἐγκατελείφθησαν ἐπὶ μικρᾶς φαλαινοθήριδος παρὰ τὰς Βερμούδας νήσους, καὶ ἔκτοτε οὐδεμία εἶδθις περὶ αὐτῶν.

Ὁ Αὐγουστος Βαρνάρδος βεβαίως δέν θὰ ἐσώζετο, οὔτε θὰ ἔμενεν ἐπὶ τοῦ πλοίου, μετὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ πατρὸς του, ἄνευ τῆς ἐπεμείλασεως ἐνὸς ναύτου, ὁ

«Φοβερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις τῆς ὑπερφυσικῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως!»
(Σελ. 66, σελ. 6'.)

ΚΑΝΝΙΤΦΕΡΣΤΑΝ

Ο άνθρωπος εύρισκε βεβαίως καθ' ἐκαστήν εύκαιριαν να φιλοσοφῇ δι' ὅλα τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐπίγεια πράγματα, καὶ νὰ μὲν εὐχαριστημένως ἀπὸ τὴν τύχην του, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν συναντᾷ εἰς τὸν δρόμον του ἀφθονον χρυσόν. Ἀλλὰ μὲ πολὺ περιεργον τρόπον ἐφάσεν εἰς νέος Γερμανὸς ἐργάτης, ἐν Ἀμστελοδάμῳ, εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ τὴν ἀναγνώρισην τῆς : Διὰ τῆς πλάνης !

Ὅταν δηλαδὴ εἰσήλθεν εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην καὶ πλουσίαν ἐμπορικὴν πόλιν τῆς Ὀλλανδίας, τὴν πλήρη ἀπὸ θαυμασίας οἰκοδομᾶς, παντοειδῆ πλοῖα καὶ πολυασχόλους ἀνθρώπους, τοῦ ἔκαμεν ἀμέσως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐν μέγα καὶ ὠραίον οἰκοδόμημα, ὁμοιον τοῦ ὁποίου δὲν εἶχεν ἴδη εἰς ὅλον τὸ ταξιδίον του ἀπὸ τὴν πατρίδα του ἕως τὸ Ἀμστελοδάμον. Πολλὴν ὥραν παρετήρει αὐτὴν τὴν θαυμαστὴν οἰκίαν, τὰς κακοδόχους τῆς εἰς τὴν στέγην, τὰ ὑψηλὰ τῆς παράθυρα καὶ τοὺς εὐρεῖς τῆς ἐξώστας. Ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ περισσότερον καὶ ἠρώτησεν ἕνα διαβάτην : « Καλέ μου φίλε, ἠμπορεῖτε νὰ μου εἰπῆτε, εἰς ποῖον ἀνήκει αὐτὸ τὸ θαυμαστὸν παλάτιον ; » Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐκεῖνος, ὅστις εἶχε σπουδαίαν ἐργασίαν καὶ ὁστίς, φαίνεται, ἐγνώριζε τόσα γερμανικά, ὅσα καὶ ὁ ἐρωτῶν αὐτὸν ὀλλανδικά, δηλαδὴ οὐδὲ λέξιν, ἀπήνησε γρήγορα καὶ ἀποτόμως : « Καννιτφερστάν ! » καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Ἡ λέξις αὕτη, ἢ μάλλον αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις εἶνε ὀλλανδικαὶ καὶ σημαίνουν : « Δὲν ἐγγωδ' ! » (Kan niet verstaan). Ἄλλ' ὁ φίλος μας ἐνόμισεν, ὅτι ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῆς οἰκίας. « Αὐτὸς θὰ εἶνε ἑκατομμυριούχος, ὁ κύρ - Καννιτφερστάν ! » ἐσκέφθη, καὶ ἤρχισε νὰ περιέρχεται πάλιν τὴν πόλιν. Ἀπὸ δρόμον εἰς δρόμον ἐφάσεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν παραλίαν, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ εἰς μέγας κόλπος, ὀνομαζόμενος ἐκεῖ : Χέτ Ἀυ (Het Y), ἦτοι τὸ Ὑ φιλόν. Ἐκεῖ εἶδε τὰ πλοῖα κολλημένα σχεδὸν τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ πυκνότατα δάση ἀπὸ ἰστούς καὶ κεραίας. Δὲν ἤξευρε καλὰ-καλὰ πῶς θὰ κατάρθωνε νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ χορτάσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ περίεργα πράγματα μὲ τὰ δύο μόνον μάτια που εἶχε... Τέλος προσεβλήκεν τὴν προσοχὴν του ἐν μέγα πλοῖον, τὸ ὁποῖον μόλις εἶχε φθάσῃ ἀπὸ τὰς Ἰνδίας καὶ τώρα ἐξεφορτώοντο.

Σωροὶ ἀπὸ κιβώτια καὶ βαρέλια καὶ δέματα ἐκείνο ἀναμῖξ εἰς τὴν παραλίαν καὶ ὀλονὲν νέα ἐξεφορτώνοντο κιβώτια καὶ βαρέλια, μὲ ζάχαριν, μὲ καρέν, μὲ ὄρυζαν, μὲ πιπέρι. Ἀπὸ τὸν θαυμασμόν του δὲν ἐκρατήθη καὶ πάλιν, καὶ ἠρώτησεν ἕνα, ὅστις ἐσήκωνεν εἰς τοὺς ὄ-

μους του ἐν κιβώτιον ἀπὸ αὐτά, πῶς ὀνομάζεται ὁ εὐτυχὴς ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ θάλασσα ἐφερν ὅλους αὐτοὺς τοὺς θησαυρούς. — « Καννιτφερστάν ! » ἦτο ἡ ἀπάντησις.

Τότε ἐσκέφθη : « Ἄ, ἄ ! Τὴν μάστακα, καταλαμβάνω δὲν εἶνε θαῦμα αὐτὸ ! Ὅταν ἡ θάλασσα φέρῃ εἰς ἕνα ἄνθρωπον τέτοια πλοῦτη, καλὰ κέρνει καὶ αὐτὸς νὰ κτίσῃ τέτοια μεγαλοπρεπῆ παλάτια μὲ ἐπίχρυσα παράθυρα. » Ἐπέστρεψε τώρα ὀπίσω καὶ ἐσκέπτετο περιλόπος, τί πτωχὸς ἄνθρωπος ποῦ ἦτο αὐτὸς μεταξὺ τῶσων πλουσιῶν εἰς τὸν κόσμον ; ἀλλ' ἐκεῖ ποῦ ἐσκέπτετο : « Ἄχ ! νὰ εἶχα καὶ ἐγὼ τὰ πλοῦτη τοῦ Καννιτφερστάν ! », — εἰσήλθεν εἰς μίαν ὁδὸν καὶ παρετήρησε μίαν μεγάλην καὶ ἐπίσημον κηδεῖαν. Τέσσαρα ἄλογα, ἐνδύμενα μὲ μῦθρα, ἔσυραν μίαν ἐπίσημὴν μὲ μῦθρα σκεπασμένην ἀμαξίαν, σιγά καὶ λυπηρά, ὡς νὰ ἐνόουν, ὅτι ἐφέρον ἕνα νεκρὸν εἰς τὸν τάφον. Μικρὰ σειρὰ ἀπὸ φίλους καὶ γνωρίμους τοῦ ἀποθανόντος ἠκολούθει, κατὰ ζεύγη, μὲ μῦθρα ἐνδύματα καὶ σιωπηλῆ. Μικρὰν ἀντήχει εἰς μικρὸς κώδων ἐκκλησίας. Τώρα κατέλαβε τὸν φίλον μας μελαγχολικὸν αἰσθημα, τὸ ὁποῖον πᾶς καλὸς ἄνθρωπος αἰσθάνεται, ὅταν βλέπῃ κηδεῖαν, καὶ ἐστάθῃ μὲ τὸν πῖλον εἰς τὰς χεῖρας, ἕως ὅτου ὅλη ἡ κηδεῖα παρήλθεν ἔπειτα προσετέθη ὀπίσθεν τοῦ τελευταίου τῆς συνοδείας, ὅστις ἐν ἡσυχίᾳ ἐσκέπτετο, τί θὰ ἐκέρδιζεν ἀπὸ τὸ βαμβάκι του, ἂν ἀνέβαινε δέκα φλωρίνι τὸ καντάρι, καὶ σύρων αὐτὸν σιγά ἀπὸ τὸν ἐπενδύτην, τὸν ἠρώτησε, ζητῶν συγχρόνως συγγνώμην : « Θὰ ἦτο κνεῖς καλὸς σὰς φίλος αὐτός, διὰ νὰ ἦσθε τόσο σκεπτικὸς καὶ λυπημένος, ἔ ; » — « Καννιτφερστάν ! » ἦτο καὶ πάλιν ἡ ἀπάντησις. Τότε δάκρυα ἐπλημύρηνσαν τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἀγαθοῦ γερμανοῦ καὶ ἠθάνθη εἰς τὴν καρδίαν του θλίψιν συγχρόνως καὶ χαρὰν. « Πτωχὲ Καννιτφερστάν, ἀνεφώνησε, τί ἔχεις τώρα ἀπὸ ὅλα τὰ πλοῦτη σου ; ὅ,τι κ' ἐγὼ ὁ πάμπτωχος ἔχω μὴ φορὰ ἑξ ὀσάβανον, καὶ ὀλίγον θάυμα ἐπάνω σου ! » Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς συνάδευσε τὸν νεκρὸν, ὡς νὰ ἦτο γινώριμὸς του, ἕως εἰς τὸν τάφον, καὶ συνεκινήθη ἀπὸ τὴν ὀλλανδικὴν ἱεροτελεστιαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν λέξιν δὲν ἐνόει, περισσότερον ἀφ' ὅσον συνεκινήθη ἀπὸ ἄλλας γερμανικὰς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶχε προσέξῃ.

Ἐπὶ τέλους ἐπέστρεψε πάλιν μὲ ἐλαφρῶμενην καρδίαν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, ἔφαγεν εἰς ἕν πανδοχεῖον, ὅπου ἐνόουν τὰ γερμανικά, μὲ πολλὴν ὄρεξιν ἐν καλὸν κομμάτι τυρὶ τοῦ Ἀμβούργου, καὶ ὀσάκις τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ζωὴν του τοῦ ἤρχετο λύπη, διότι πλοῦσιοι ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον καὶ αὐτὸς ἦτο τόσο πτωχὸς, ἐνθυμεῖτο ἀμέσως τὸν κύριον

Καννιτφερστάν εἰς τὸ Ἀμστελοδάμον, τὴν μεγαλοπρεπῆ του οἰκίαν, τὸ πλοῖον αὐτοῦ καὶ τὸν στενὸν του τάφον ! . . .

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ Hebel).

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΠΟΛΥΓΩΣΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

(Ἰδε προκήρυξιν ἐν τῷ φυλλάδιῳ τῆς 18 Οκτωβρίου 1897, σελ. 342).

φείδ' μου, διὰ νὰ με κρίσιν ! . . .

ΟΜΟΛΟΓΩ, ὅτι οὐδέποτε, εἰς κανένα Διαγωνισμόν, δὲν περιήλθον εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν ἐκλογῆς ! Καὶ ὅχι μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σπιτικόν μου, καὶ ὅλοι οἱ κύριοι, τοὺς ἐπίστους προσεκάλεσα εἰς τὸ Γραβητήριον εἰς τὴν

Καὶ τοῦτο, ὅχι διότι αἱ κοῦκλαι ἦσαν πολλαὶ Ἀψευδανταίαι ἦσαν ὀλίγαι, καὶ διότι ἡ προθεσμία ἦτο σχετικῶς μικρὰ, καὶ διότι πρῶτην φοράν ἐγένετο τοιαύτου εἴδους Διαγωνισμὸς, καὶ διότι πολλὰ δυσχέρεια ἐπαρουσιάζοντο διὰ τὴν ἀποστολὴν κοῦκλῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους. Ἄλλ' αἱ ὀλίγαι αὐταὶ κοῦκλαι, τὰς ὁποίας ἔλαβον, ὅλαι σχεδὸν ἦσαν τὸσον ὠραῖαι, τόσο κομψαί, τόσο καλοσχημέναι, τόσο ἐπιμελημέναι, ὥστε δὲν ἤξευρε κανεὶς ποῖαν νὰ πρωτοθαυμάσῃ, ποῖαν νὰ πρωτοπαυμένην, ποῖαν νὰ πρωτοβραβεύσῃ. Δὲν ἦτο πλέον κρίσις αὐτῆς ἢ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸ Γραβητόν μου ! Ἦτο μία σειρὰ ἐπιφωνημάτων θαυμασμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀντήχον εἰς ὑψηλότεραν ὀλονὲν κλίμακα, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ στόματα γυναικεία καὶ ἀνδρικά... « Ὁ, τί ὠραία αὕτη ! — ὦ, τί θαυμαστὰ κοῦκλα ! — Ἀμὲ αὕτη τί σὰς λέγει ; — Ἀμὲ ἡ ἄλλη ἐκείνη πῶς σὰς φαίνεται ; — Καὶ αὕτη ἡ χωρικὴ ; — Καὶ αὐτὸ ἐδῶ τὸ μπασπέ ; — Καὶ ἐκείνη ἐκεῖ ἡ ναυτοπούλα ; »

Αὐτὰ ἠκούοντο ὀλην τὴν ὥραν ! Ἐπρεπε νὰ ἔχῃ κανεὶς τὰ λεπτεπίλεπτα σταθμὰ αὐτῆς τῆς ἀρχαίας Θεμίδος, ἢ τοῦλάχιστον κανενὸς Μίνως ἢ Αἰακοῦ, διὰ νὰ σταβμίση καλῶς τὰ προτερήματα ἐκάστης κοῦκλας καὶ διὰ νὰ εὖρη ποῖα ἦτο ἡ καλλιτέρα. Ἐπειτα ὑπῆρχε καὶ μία ἄλλη δυσκολία. Ἐκρόκειτο περὶ Διαγωνισμοῦ Ραπτικῆς. Ἐπομένως οὐτὲ ἡ καλλονὴ τῆς κοῦκλας, οὐτὲ ἡ ποιότης τῶν ὑφασμάτων, οὐτὲ ἡ λαμπρότης τῶν κοσμημάτων ἔπρεπε νὰ μὲς θαμβώσῃ καὶ νὰ μὰς ἀποπλανήσῃ. Ἐκρόκειτο νὰ ἐκτιμῶμεν μόνον τὸ γοῦστῆσθαι τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν συνδυασμὸν τῶν χρωμάτων, τὸ κόψιμον, τὴν ἐφαρμογὴν, τὸ ράψιμον. Ἐπομένως ἔπρεπε νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὰ παραμικρότερα τοῦ ἱματισμοῦ, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἐκτός τοῦ συνόλου, νὰ κρίνωμεν

ὅλας τὰς λεπτομερείας, καὶ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μὰς ποῖα βελονία εἶνε καλλιτέρα, ποῖον κέντημα δυσκολώτερον, ποῖα ἐργασία εὐσυνειδητοτέρα. Καὶ ἂν συλλογηθῆτε ὅτι φυσικά, αἱ φίλαι μου ὄλαι, ὅσαι ἠθέλησαν νὰ διαγωνισθῶν, ἔβησαν ὅλα τὼν τὰ δυνάτὰ διὰ νὰ δείξουν τὴν ραπτικὴν τὴν ἐν γένει δεξιότητα, καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἐσοψιν ταύτην — τὴν κυριωτέραν ὁμως — πολὺ μικρὰς διαφορὰς ἐπαρουσιάζαν μεταξὺ τῶν αἱ κοῦκλαι, δύνασθε νὰ λάβετε κάποιαν ἰδέαν τῆς δυσκολίας, τὴν ὁποίαν μὰς ἐπαρουσίασαν ἡ κρίσις.

Πολλοὺς ἐπαίνους διὰ τὸ ράψιμον, τῶν ἐσωροῦχων προπάντων, ἤκουσαν αἱ εἰς τὴν κοῦκλαι : τῆς Κ ο ὄ λ α ς Τ α σ ο Ὑ Ο ι κ ο ν ὄ μ ο υ, τῆς Ν α υ σ ι κ ᾶ ς Κ ω σ τ ῆ Π α λ α μ ᾶ, τῆς Β ἱ γ λ α ς κ αὶ τῶν δύο ἀδελφῶν τῆς Β ρ α χ ν ι α σ μ ῆ ν η ς Κ ο υ κ ο υ θ ᾶ γ ι α ς. Ἀπλᾶ τὰ φορεμάτια τῶν, ἀλλὰ πολὺ καλοσχημένα, πολὺ εὐπρεπῆ. Ὁμοιάζουν μὲ πέντε κοριτσάκια φρόνιμα, τὰ ὁποῖα ἔχουν καλὴν μητέρα, ποῦ τὰγαπᾷ πολὺ καὶ τὰ φροντίζει. Μόνον αἱ δύο κοῦκλαι : τῶν ἀδελφῶν τῆς Κ ο υ κ ο υ θ ᾶ γ ι α ς φοροῦν μεταξωτά. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ εἶνε πολὺ σημαῖα καὶ δὲν δειχνοὺν καμμίαν ὑπερηφάνειαν, καμμίαν μεγαλοσύνην... Δύο ἔχουν καὶ τὰ ὀνοματὰ τῶν : τῆς Π α λ α μ ᾶ ὀνομάζεται « Ἐνθεὸς » τῆς πρώτης ἀδελφῆς τῆς Κ ο υ κ ο υ θ ᾶ γ ι α ς « Ναυτοπούλα ». Αἱ ἄλλαι εἶνε ἀκόμη ἀβάπτιστοι.

Τὸ Ἐ ν θ ε ὂ ς τ ῆ ς Ε ὐ α ε σ θ η σ ι α ς μὲ ἔστειλε μίαν κοῦκλαν, ὅχι — λέγει — διὰ τὸν Διαγωνισμόν, ἀλλὰ διὰ τὰ πτωχά. Δὲν θὰ τὴν συμπεριλάβω εἰς τὴν κρίσιν. Δὲν ἠμπορῶ ὁμως νὰ μὴ ἐπαίνεσω τοῦλάχιστον τὴν ποδότην της — μίαν κομψὴν ποδίσαν χρώματος φράουλας, μὲ ζώνην, τὴν ὁποίαν ἐξήλεσε τόσο ἡ μικρὰ μας Κική ὥστε ἂν ἦτο ὀλίγον μεγαλύτερα... θὰ εἶχαμεν ἱστορίας !

Νὰ τώρα καὶ ἡ « Παρηγοριά » τῆς Β ρ α χ ν ι α σ μ ῆ ν η ς Κ ο υ κ ο υ θ ᾶ γ ι α ς. Μάτια γαλανὰ, φέραμα οὐρανί, μεταξωτόν, κακαλάκι ἀπὸ τὸ ἴδιον ὑφασμα, δαντελισσὸς καὶ κορδέλες ἄσπρες, κίτρινες μαῦρες, παπουτσάκια ἄσπρα μὲ ριζόχους οὐρανί — σύνολον κομψόν, ἀσπρόροχα πολὺ ἐπιμελημένα. — Ἡ « Ἐλληρ » τῆς Ἀ σ π ρ ο Ὑ λ α ς ἔρχεται κατόπιν ὡς συμπλήρωμα : ὅ,τι ἔχει ἄσπρον ἢ πρῶτη, αὕτη τὸ ἔχει οὐρανί καὶ ὅ,τι ἔχει οὐρανί ἢ πρῶτη, ἔκτός τῶν ματιῶν ἐννοεῖται, αὕτη τὸ ἔχει ἄσπρον. Μόνον τὰ παπουτσάκια τῆς, ὅπως καὶ ἡ καλσιτσέας, εἶνε μαύραι.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΙΝΕΥΜΑ

Ἐκ τῷ Σχολεῖον.
Ὁ Λύδωκαλος : — Ἀφ' οὗ λοιπὸν καταστρώσῃς πρῶτα τὴν ἀναλογίαν, τί θὰ κάμῃς κατόπι ;
Ὁ Νίκος : (πάντοτε ἀπρόσεκτος). — Ἀμ βέλει καὶ πρῶτα ; Ὅθι πέσω νὰ κοιμηθῶ !
Ἐστῆθη δὲ τὸ Σχολεῖον Πέριπλοσ.

ΑΔΕΛΦΟΤΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»

Εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον, καθὼς βλέπετε, τελεῖονον ἀποτελέσματα τοῦ Μικροῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Ραπτικῆς. Κατόπι θὰ δημοσιεύσων τὰ τοῦ Μικροῦ Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ κατόπι ἡ Ἐκτὴ Κυριακὴ, κατόπι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 53ου Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν κατόπι τὰ τοῦ Μικροῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Ζωγραφικῆς, — αὐτὰ ὅλα μέχρι τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ προκηρυχθῶν καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοὶ : Δογηματοῦ, Καλλιγραφίας, Μεταφράσεως, κτλ. κτλ. Σὰς τα λέγω διὰ νὰ χαρῆτε καὶ διὰ νὰ ἐτοιμασθῆτε.

Πῶ, πῶ ! μὴ με πλησιάξῃς. Δὲν Κολοκίθα Πάτερα, ἀφ' οὗ εἶχες ὀστρακίαν ! . . . « Ἐ, τί φεύγεις ; Τὸ ἐπίστευσε ; Φοβεῖται ποτὲ ἡ μητέρα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς ; » « Ἐλα ἐδῶ λοιπὸν ! Τί ἔχεις νὰ μου εἰπῆς ; » Ὅτι ἦτο ἔρχος ἡ εἰκάδου τοῦ Φεβρουαρίου ; — Συμφωνῶ πρῶτα, συμφωνοῦν δὲ καὶ ὅλοι οἱ φίλοι μου, συγχαίροντες τὸν καλλιτέτηνον συνεργάτην μου κ. Γαλάνην, ποῦ ἐξωγράφει τὸν Κουτσουλέβαρον τόσο ὠραῖα. Ἐλησόμενα νὰ εἶπω διὰ τὴν σειρὰ αὐτῆ τῶν μηνῶν θὰ ἐξηκολούθησῃ, καὶ διὰ εἰς τὸ πρῶτον φυλλὸν ἐκάστου μηνὸς θὰ ἔχεται ἐν ποιήματι τοῦ κ. Ἰωαννίδου καὶ μίαν εἰκόνα τοῦ κ. Γαλάνης σχετικὰ μὲ τὸν μήνα.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἤθελε εἰς τὴν οἰκίαν μας — μὲ γράφει ἡ Νεαρά Καλλιτέχνης, — ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἐπιμέλεια βουλεύοντο ἐν αὐτῇ ἔπαυσαν πλέον αἶ φωνᾶς καὶ αἶ ἀταξίας, καὶ τὴν ὥραν ποῦ ἐδαπανούσαμεν εἰς τὰ παιγνίδια, τὴν χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὸ νὰ λώμεν Πνευμ. Ἀσκήσεις. . . Ὅλοι σε θαυμάζον εἰς τὸ σπῆτικα ἰδίῳ ὁ μπαρκάς, ὅτις ἀπορεῖ πῶς ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἤρξατο νὰ γὰπῶ τὴν ἀλλογραφίαν σου καὶ νὰ σοι γράφω, χωρὶς κανεὶς νὰ με παρακινήσῃ, ἐνθ' ἄλλοτε διὰ νὰ γράψω δύο λέξεις εἰς τὴν θύραν μου, ἐχευαίετο πρῶτα νὰ μ' ἐπιπλήσῃσιν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ! Καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπαντῶ : « Τὰ ὀδύνατα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, δυνάτ' εἶσι παρὰ τῆς Διαπάλας. » Εὐγε, κάρη μου !

Μία Τρελοῦδα, δὲν ἤξευρω ἀκόμη ἂν θὰ γίνῃ ἐντός τοῦ ἔτους δευτέρου Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς. Εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους δύνανται εἶναι νὰ ἐγγραφῇ ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου καὶ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ φυλλὰ ἐξ ἄρχῃ. Πῶς ἤθελα νὰ μου ἐσταλέσῃ ἐν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν σοῦ ἔγραψον ὁ Ἰούλιος Βέρν !

Πολικὲ Ἀστὴρ, σιγά-σιγά ὁ ἀγνωστος γίνεταί γνωστός. Γράψε μου συχνὰ, λάβωμεν μέρες εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς, στέλλε ἀσκήσεις, κινου, καὶ νὰ ἴδῃς τότε πῶς θὰ σε γνωρίσων ὅλοι !

Τότε λοιπὸν, Μπαμποῦ τῆς Ἀφρικῆς, θὰ σ' ἐκλαμβῶν δι' ἄλλο πρῶτονον τὸ Τρυγητάκι, διὰ νὰ λέγῃ διὰ σ' ἐγνώρισεν εἰς τὸ Παρίσι, ἀφ' οὗ σὺ δὲν ἐπῆγε ποτὲ ἐκεῖ. Χαίρω πολὺ πολὺ ἀπέχτης πάλιν ὠραῖον σκυλάκι, ἐπὶ ὁποῖον αἱ ἀγαπᾷ τόσο πολὺ καὶ μόνον ἐσεῖ ἀκολουθεῖ. Νὰ τὸ χαρῆς. — Διὰ τὴν καλλιτέρα σου καὶ τόσο ἀγαπητῆ μου φίλη Μίνα Β εἰς τὸν χορὸν τῆς ὁποίας διεσκέασες λαμπρότητα, ἔχει νὰ μου γράψῃ τόσο καιρὸν ;

Ὁ Ἐθνομὸς Ἰανός, ὁ ὁποῖός ἦτο κατ' αὐτὰς εἰς μίαν συναυλίαν, παραπονεῖται ἐναντίον μίαις κόρης, ἢ ὁποία, μὲ τὰ πολλὰ-πολλὰ πτερά τοῦ καπέλλου τῆς δὲν τὸν ἄρσεν νὰ ἰδῇ τίποτε, καθὼς καὶ τὸν παρακαλῶμενον φίλον του. Τὸ ὄνομα τῆς κόρης δὲν τὸ ἤξευρε ; ἤξευρε μόνον διὰ εἶνε συνδρομητριά μου καὶ δι' αὐτὸ μὲ τα γράφει. Καὶ νομίζω, ὅτι ἔχει κάποιον δίκαιον. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ καλὴ ἀνατροφή ἀπαιτεῖ, ὅταν μία κόρη πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον, εἰς συναυλίαν κτλ. νὰ ἐκλέγῃ ἄσπον δὲν δυνατόν μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καπέλακι, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζῃ τοὺς ὀπισθὲν τῆς καθήμενους νὰ βλέπωσιν.

Ἀρχιναυαρχὲ Βυρσοβιάδῃ, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πα-

λαιῦ, κοινολογηθέντος «ὐπὸ ἐχευαίεταν». Πρῶτονον τὸρα νὰ μὴ πᾶρῃ τὰ ἴδια. Ναι, πλησιάσει ὁ καιρὸς ποῦ θὰ φανερώσῃ ὁ Ἀνανίας τὸ μυστικὸν του.

« Εἰς ἕνα γαλλικὸν περιοδικὸν — μὲ γράφει ἡ Ἐρυθρὰ Καμῆλια, — ἔτυχε νὰ ἴδω τὰς εἰκόνας τῶν μικρῶν ἐκείνων κορασιῶν, τὴν ἱστορίαν τῶν ὁποίων μὰς διηγήθη : τῆς Μαρίας Θερινῆς καὶ τῆς Μαρίας Φουτσάκω. Ἡ Ρωσσία μὲ ἤρσα περισσύτερον, ἀπὸ δὲ τὰς κοῦκλας ἢ τῆς Γαλλίδος. Καὶ αἱ δύο ἦσαν καθὼς μὰς τὰς περιέγραφε. » — Σοῦ εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς χειμερινὰς ἐξετάσεις.

Γουλιέλμῳ Τέλλε, ὠραιότερον τὸ ποιημά σου ἐπὶ τῆ διασώσει τοῦ Βασιλέως, προπάντων τὸ τελευταῖον τετράστιχον.

Τὴν περιεργον ἔναρρον ποῦ εἶδεν ἡ φίλη μου Ἀγρῆτα Ἀρτεμῖα ! Τῆς ἐφάνη διὰ ἐξήλθεν εἰς κινήσιν μὲ τὴν συνάδελφον τῆς Τροῦσιδα Ἀρτεμῖαν καὶ διὰ ἐβέβησαν μίαν. . . Ὁραῖα Λορδαδα. Ὁμοῖος τότε ἐναντίον τῶν ὁ Λορ Κιχότης καὶ ἕνας Ἀτρώμητος Λέων, θὰ τὴν εἶχαν δὲ πολὺ ἄσχημα, ἂν δὲν ἐπρόβληεν ὁ Ἀηστὴς τοῦ Μέλανος Δραμῶν νὰ τὰς εἰσαγάγῃ εἰς μίαν Ἐρετικὴν Γόνδολαν καὶ νὰ τὰς σώσῃ. — Τί σημαίνει ἐρὰ γε αὐτὸ τὸ δεικνόν ; Μήπως ἀνέγνωσες ἐσχάτως τοὺς Ρερβαζμοῦς τοῦ Ἀνανία ;

Ὁ Ἀσπὸς τῆς Ἰδῆς οὐδέποτε ἕως τὸρα εἶχε κερδίῃ εἰς λαχείον. Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν χαρὰν του, ὅταν εἶδε καὶ τὸνομά του εἰς τὸ λαχείον μου ! Ὅς φαίνεται, μὲ γράφει, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαπλάτῃ καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὴν τύχην τῶν φίλων σου, ὡς διαπλάττει καὶ μεταβάλλει τὴν ψυχὴν των. Τίς οἶδε ! . . .

Ὁ κ. Παπαδόπουλος, Ναυτοπούλα, σ' εὐχαριστῶ θερμὰ διὰ τὰ συλλυπητήρια σου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς τοῦ ἐξαδέφου Κουλάς Σαχίνῃ. Ἦτο ἀδελφὴ τῆς Σταματινῆς Σαχίνῃ, τῆς ἀληθινήτου Μις Ἰγμια, καὶ ἰδίως κενεὶς μῆνας μετὰ τὸν θάνατόν της, καὶ δυνήθετα νὰ ὑπερέβῃ τὴν λύπην τοῦ χωρισμοῦ. τὴν ἀκολουθεῖ τώρα εἰς τὸν τάφον. . . Ἦτο ἀπὸ τὰς καλλιτέρας μου φίλας καὶ ἡ Κούλα, καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀλκυὸν ἐβραβεύθη μάλιστα εἰς παλαιότερον Διαγωνισμόν. Τὴ θλίβερον, νὰ τὰς χάσωμεν τόσο προῶρος καὶ εἰς τόσο ὀλίγον διάστημα καὶ τὰς δύο ! . . .

Περίεργον εἶδησιν μοῦ ἀναγγέλλει ὁ Σπασμῶτος Φεγγίτης : Αὐτὸς μὲ δύο ἄλλους φίλους του ἔβησαν ἕνα Σύλλογον πρὸς . . . Ἀἰσιν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ! Δὲν ἀμφιβάλλει δὲ διὰ τὸ Σύλλογον αὐτὸς θὰ πέρνη ὅλα τὰ βραβεῖα, διὰ τὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ λύτας πρώτης τάξεως. Νὰ ἰδοῦμεν ! Διαγωνισμὸς εἶνε αὐτός ! Ποτὲ δὲν εἶνε ὄργα διὰ τὸ ἐσπαθῆμα. Ἡμέρα τῆς Ἐλευθερίας ! Ὅς πρὸς τὸ ἀπροσδοκητὸν σου, νομίζω διὰ τὴ ἐπιγλωττίει δύναται νὰ ὀνομασθῇ μάλλον θύρα παρὰ θυρωρὸς.

Τὴν λέει ἐκεῖ, Λευμονιάτικη Διακάδα, εἶνε δυνατόν νὰ πᾶρῃ ἀσχημοῦς βαμβόυς ; ! Περιμένω ἀνυπόμονος τὴν προσεχῆ ἐπιστολήν σου, διὰ νὰ χαρῶ κ' ἐγὼ μὲ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀμφιβάλλω διὰ θὰ εἶνε λαμπρά. Καλὰ σου γράφει ἡ ἀδελφὴ σου δυσκόλα θὰ

ἀγάπην τῆς, ἣν μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἕκτα γλαφυρότης τῶν ἐπιστολῶν τῆς) τὸ Ἀρχαῖο (τὸ ὅποιον λέγει διὰ αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ ἔχοντος τύπον συνδιαλέτικος, συζητησῶς ἀρετοῦ καὶ ἐγκυρίων) τὴν Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας (ἡ ὅποια ἔμα λαμβάνη τὸ φυλλάδιόν μου, πρῶτον καὶ κύριον ἀναγινώσκαι, τὴν α' Ἀθηναικῆν Ἐπιστολήν καὶ κατόπι τὰ ἄλλα ὁρατὰ πράγματα) τὴν Ἥμεραν τῆς Ἐλευθερίας, τὴν Ἀρχιτεταρτῶρον Θεμιστοκλέα, τὴν Λυρῶν Ἀκτίνα, τὸν Πολικὸν Ἀστερά κτλ. κτλ.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦσιν γὰρ ταλλάζουσι : ὁ Γενναῖος Ἀργοναυτῆς μετὰ τὴν Εὐτέρωην — ἡ Φωτοδόλος Ἀκτίς μετὰ τὴν Χρυσόβην Στεφανίδου — τὸ Φωτοδόλον Τόξον μετὰ τὴν Κερκίλλησιανὴν Ἀδραν, Κεφαλληνιακῆν Ρουσιαν, Βίγλαν, Ἰόνιον Πέλαγος καὶ Καρχαριαν τὸν Ἰονίου — τὸ Ἰόνιον Πέλαγος μετὰ τὸν Ἐπιδοφόρον Φιλελεύθερον Ἑλληνα, Κέφαλον, Κονταρέβιδαν καὶ Ἡρώα τοῦ Μεσαίωνα — τὸ Ταπεινὸν Ἴον μετὰ τὴν Κορὴν τοῦ Ζαλόγγου — τὸ Ἠνωχὸν Ἀεράκι μετὰ τὸν Ποιητικὸν Νάρκισσον, Ὀραϊαν Κέρκωραν, Γενναῖαν Σουλδωτίσαν, Ρωμηοπούλαν καὶ Ἀρατοῦ — τὸ Ἀν Τόξου μετὰ τὴν Πολίχην τοῦ Πηλίου — ὁ Ἰσπότης τῆς Ὀπίχλης μετὰ τὴν Ἰσπότην τῶν Ἀθηνῶν, Κόρησον τοῦ Φαλήρου, Μαθρον Πρίγκιπα, Μολαίτην καὶ Μαρκήσιον τῆς Γαλλίας — τὸ Μπαμποῦ τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τὸν Τζὼν Μπουλ καὶ Τζι-Τζι-Μπουλ-Μπουλ — ὁ Πολιτικὸς Ἀστὴρ μετὰ τὸν Χρυσόλαμπὸν Ἀστὴρα καὶ τὴν Κροκόπειλον Ἡώ — ὁ Ἐθνικὸς Ἰμνος μετὰ τὴν Μαρίαν Παυλάκη καὶ Φίλεργρον Κόρην — ἡ Εὐρὸς Καμείλα μετὰ τὸν Μαρκήσιον τῆς Γαλλίας — ἡ Ἀσπασία Ἰγγλέση μετὰ τὴν Αἰμιλίαν Εἰραμένην, Ὀλυμπιονοῦν Δία, Κερανοδόλον Δία καὶ Κροκόπειλον Ἡώ — ἡ Ἄγρια Ἀστὴρ μετὰ τὴν Ἑντεικὴν Γόνδολαν, Τοξότιδα Ἀρτεμιν, Κέφαλον, καὶ Κόντε Ραπανάκη — ἡ Ταπεινὴ Καρδία μετὰ τὸν Κουκουσίαν καὶ Φωτίαν, Πη-Πάφ, καὶ Εὐρὸν Θάλασσαν — ἡ Γενναῖα Σουλδωτίσα μετὰ τὸ Πῶς-τὰ-Περῶς, Μὴν τὰ-ρωτῶς, Κουκουρά, Τρυγονάκι καὶ Νεαράν Καλλιτέχνην — ὁ Σπασμέτος Φεγγίτης μετὰ τὴν Σιγητευμένην Σοριανήν, Αἰμιλίαν Εἰραμένην, Ἐστὶ μαρῶσαι καὶ Παλιρροίαν τοῦ Ἐδρίου — ὁ Μπαμ-Μπουλ μετὰ τὸν Ἠθάλιον τοῦ Ἀροστάτου καὶ τὸν Δόν Κολοδόλαν Πάτερην — τὸ Γλυκὸ Φιλάκι μετὰ τὴν Ἀνθιμένην Ἀναγιάν, Βίγλαν, καὶ Ναυτοπούλαν — ἡ Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας μετὰ τὴν Νέμωην Καλυψὸ, Κεφαλληνιακῆν Ἀδραν, Νεράιδαν τοῦ Ἀλφειοῦ, Δευκὴν Πεταλούδαν καὶ Βασιλισσαν Κλεοπάτραν — ὁ Σοφὸς Πιττακὸς μετὰ τὴν Μεγερομένην Ἀκρογιαλιάν, Ἀδραν τοῦ Φαλήρου, Βοσκοπούλαν καὶ Ἀρχιτέκτονον — ὁ Μενελάος μετὰ τὴν Νεράιδαν τοῦ Ἀλφειοῦ — ὁ Ἀρχιτεταρτῶρος Εὐροδιάτης μετὰ τὸν Τζὼν-Μπουλ-Μέγαν Ἀλέξανδρον Κουκουράν καὶ Φωτίαν, Παπουτευμένην Γάτον καὶ Τρυγονάκι — ἡ Ναυμαχία τῆς Σαλαμίνος μετὰ τὴν Μαρίαν Πρσίον, Στέλλαν Ἑμμανουήλ, Ἀλεξάνδρον Μπαλασοῦσα, Κόρην τοῦ Πηλίου καὶ Ἑλληνικὴν Θάλασσαν — ἡ Ἑλληνοπούλα μετὰ τὴν Ἀγριστηναυτοπούλιαν, Ἑλληνικὴν Σημαίαν, Ταπεινὸν Ἴον καὶ Ναυτοπούλαν — τὸ Ἀρχαῖο μετὰ τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, Ὀραϊαν Κέρκωραν, Ἐθνικὸν Ἰμνον, Τρυγαυροπόλον καὶ Παλλικάρη τῆς Λατίας — ὁ Σπασμέτος Φεγγίτης μετὰ τὸν Σοριανὸν Ἰσπότην, Σοριανὸν Πρίγκιπα, Ἀρδρείον Ἀργοναυτῆν — τὸ Ναυτοπούλο μετὰ τὴν Μελανήν, καὶ τὸν Φαφούτην.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των. δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς ἀγκυριασμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : Ἐκτακτὸν Τόξον, (N. K.) Πράσινο

Αἰτιάδι, (X. Π.) Βουρκομένην Θάλασσαν, (A. Z.) Πρίγκιπα Φεβρουάριον (K. M.) Τριχυμυδὸν Λευκάταν (A. M.) Πετραίαν Ἀραβίαν (Π. Π.) καὶ Φθινοπωρινὴν Νύκτα (M. X. E.)

Ἀσπασμοὶ πληροφοροῖαν. — Ὁ Σαπερλιποῦτὸς χωρετῶ τὸν Ἀγεμοστρόβιλον — ὁ Ἀρχιτεταρτῶρος Θεμιστοκλῆς ἐρωτᾷ τὴν Ταπεινὴν Κορὴν πῶς εἶνε ἀπὸ τὸ Βελουχιστῆν; ἡ μήπως, ἐκτός τοῦ ἐν Ἀσίᾳ, ὑπάρχει καὶ ἕτερον τὸ ὅποιον ἀγνοεῖ; — ὁ Σοριανὸς Πρίγκιψ ἐνομιμάται Ἀρτέμιος Π. Φουστάρος καὶ ἡλλαε ψευδώνυμον: — Ἡ Ταπεινὴ Καρδία καὶ ἡ Γενναῖα Σουλδωτίσα συλλυποῦνται τὸν Καθαροδόλον Ἀπόλλωνα διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του — ἡ Ἀνδαλουσία πληροφοροῖ τὸν Μαθρον Πρίγκιπα διὰ τὴν ἐδάπτειον ὁ γουνοὺς τοῦ Κολοκωτρίων — τὸ Ἀρχαῖο προεῖπει ἀλληλογραφίαν πρὸς τὸν Θαυμαστὴν τῶν Ὀραϊῶν Τεχνῶν, ἐπειδὴ ἄλλοις ἤσαν συμμαθηταί. — Ὁ Κιθαροδόλος Ἀπόλλων ἐκ τῶν τετραδίων τῶν Μ. Μυσικῶν, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἕως τώρα, ἐβράθευσεν τὸ τῆς Ναυτοπούλας, πρὸς τὴν ὄψαν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν του, ἐστειλε μίαν φωτογραφίαν. Ἄλλαι τινες πληροφορίες καὶ ἀσπασμοὶ παραλείπονται ἐλλείψει χώρου, καὶ παρακαλοῦντο, ἐνδιαφεραμένους νὰ μὴ διαραστοῦν, ἀλλὰ νὰ ἐπιναλᾶθουσι, ἐν θέλουν, τὰς παραγγεῖλιας των.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : **Μεσομνητευμένην Μυαλό.** (ἡ λύσις τοῦ στο-χειογράφου σου θὰ εἶνε : ἡ Καπκαῖος ἡ Καῖος, ποτὲ ὄμως Κίως.) **Δεσποινίδα Αἰ-Χουγκ-Τσαῖχ** (ὄχι, ἡ Κάρμεν Σὺλβα εἶνε νέα φίλη μου.) **Κατραπακίαν** (ὅ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς εἶνε μὲν συνδρομητῆς μου, ἀλλ' ἔχει καλὸ καιρὸν νὰ μου γράψῃ) **Λαδομένην Πορτοκὴν** (χαίρω που εἶνε καλὰ) **Παλιρροίαν τοῦ Ἐδρίου, Ἀσπασίαν Ἰγγλέση** (μὴ διατὶ δὲν σημειώσῃς τὸ ψευδώνυμόν σου;) **Μὴν-το-πῆς-οὐ-καυέντα, Μενελίω, Ναυμαχίαν τῆς Σαλαμίνος** (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸν νέον συνδρομητῆν καὶ διὰ τὰ γραμματικὰ σημεῖα) **Μπαμ-Μπουλ, Μικρὸν Ναυαρχον, Πηθάλιον τοῦ Ἀροστάτου** (πολὸ εὐχολος ὁ γρίφος, τὸ δὲ ἄλλο εἶχε μόνον τὴν λύσιν, χωρὶς τὴν πρότασιν) **Ἐλένην Κοκκίον** (πλησίον τοῦ ὀνόματός σου νὰ σημειώσῃς πάντοτε καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου, διὰτὶ πᾶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐνθουμάται τὸσα ψευδώνυμα;) **Διὰτὶνα τοῦ Ἐββείνου** (ἔλαβον τὴν φωτογραφίαν σου, ἡ ὅποια θὰ δημοσιευθῇ πολὺ γρήγορα) **Ι. Βασσαλόπουλον** (ἐλήθησαν) **Ἀκτίνα Ἠλίον**, τὴν ἐξ Μαιουρωρίου (ἔστειλα) **Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας** (δι' ἑνα φάκελλον πρέπει νὰ στείλῃς 40 καπικία.) **Ἀρδρέαν Γ. Καμῆλον** (ἔστειλα) **Γλυκὸ Φιλάκι** (τὸ ὅποιον εἶμα εἶδὸς κατὰ τὴν ὑπερτερρίαν νὰ κρατῇ τὸ φυλλάδιόν μου, ἀπὸ τὴν χαρὰν του κένδονταίς νὰ κωρυθαλάσῃ τὴν σκέψαν) **Ἐλένην Χρῆστον, Νέμωην τοῦ Βορρῶ** (ὄρατοῦται ἡ ἐπιστολή σου περὶ τῆς ἀπαπειρας [εὐχε]) **Γενναῖον Ἀσθιον, Τέττιγας** (ἔχετε δικίον τὰ γραμματικὰ εὐρησῶν καὶ ὁ φάκελλος ἐστὶν ἀπλή) **Τρυμάραν, Ἀρδοῦρον Κοῦν** (αἱ λύσεις γράφονται ἐπὶ ἰδιαιτέρου Χάρτου, εὐρισκομένου εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, δὲν εἶδες τὸν ὀδηγόν;) **Ποιητικὸν Νάρκισσον** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς μαργαρίτας τὴν παράδοσιν περὶ τῶν μαργαρίτων τὴν εἶχα δημοσιεύσῃ ἐγὼ πέρους) **Φλογεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου** (ἔγινε καλὰ, εἰς τὴν ἐρωτησίαν σου ἀπαντῶμαι) **Σαπερλιποῦτὸς** (πιθανόν νὰ σου στείλῃ τετραδίων ἀγότερα) **Ναυτοπούλο** (ἀπανταῖας θὰ ἐχαίρων πολὺ ἐν ἤρῃσει εἰς τὸ γραφεῖόν μου) **Ἀγροπούλουδον** (ὄχι, μόνον διὰ τὰς λύσεις.) **Ἀλεξάνδρον Οἰκονομίδην** κτλ.

Εἰς ὄδας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου ὀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 12 Ἀπριλίου
 Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράμμαι τὰς λύσεις των ὁ διαγωνιζόμενος, καλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖόν μου εἰς φουλάκος, ἐν ἕκαστος κτρίχει 20 φύλλα καὶ τράται φρ. 1.

97. Λεξιγραφία.
 Τὸ πρῶτον εὐχαρίστωσ τρεῖς τὸ δευτέρον νηράκι καὶ μετὰ τὰ δύο κάρναεις σφραγίστ' ἐπὶ λακίκι.
 Βασίλην ἐπὶ τῆς Φιλίππου Κολιδόνου

98. Μεταγραμματισμός.
 Βγάλε πὶ καὶ βάλε μὶ καὶ ἀμέσως, ἐπὶ στιγμή τὰ νερά ἄφνω καὶ χωρὶς θὰ γίνω.
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ τῆς Ἐλευθερίας

99. Κεκομμένον Κυβόλεξον.
 1. Ὁ ὀκτάπους ὑπάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν μαλακίων.
 2. Οἱ στρατηγοὶ Ἄστις καὶ Ἀρταφέρνης ἦσαν Πέρσαι.
 3. Ἀπὸ δια τὰ ποτὰ ὀραλιμότερον εἶνε τὸ ὕδωρ.
 4. Τὸ ἔκος διατρέφεται εἰς τέσσαρας ὄρας.
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Λαζωμένου Ποντικῶ

100. Πυραμίς.
 + Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμῶτων, ὥστε νάνακτινῶσται τόνομα ἀρχαίας πόλεως, αἱ ὀπταὶ στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποσει τὸ νόμομα Ἑλληνικῆς χώρας, αἱ ἀνωτέρω 6 βορείου κράτους, αἱ ἀνωτέρω 4 ἰσθμῶς, καὶ αἱ ἀνωτάται δύο ἀνω-νυμῶν.
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Σοφοῦ Πιττακῶ

101-105. Μαγικὸν γράμμα.
 Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδῆποτε γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἄλλων δύο, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίζον ἄλλας τῶσας λέξεις: Ἰσως, χρέος, λαυκή, ῥόδος, ῥοῦς.
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Φιλίππου Κολιδόνου

108. Τριπλῆ Ἀκροστοιχία.
 Τὰρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τόνομα νήσου τοῦ Ἀιγαίου, τὰ δευτέρω θεῶς καὶ τὰ τρίτα, ἀλλ' ἀντιστρόφως ταῦτα ἀναγινωσκόμενα, νήσου τῆς Ἑλλάδος:
 1, Συγκριτικὸν ἐπιθέτου. 2, Ἐπίρημα. 3, Ὑφατμα. 4, Ζῶον. 5, Ποιήτρια.
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαεολόγου

109. Ἐρωτησις.
 Πόσον χωρίον τῆς Πελοποννήσου ἔχει πέντε α καὶ οὐδὲν ἄλλο κενόν;
 Βασίλην ἐπὶ τοῦ Φιλίππου Κολιδόνου

110. Ἑλληνοδύμφωνον.
 η-εη ια-η-υαι-
 Βασίλην ἐπὶ τῆς Ἀδρῆς τοῦ Βενου

ΛΥΣΕΙΣ
 τῶν κρυπτικῶν ἀσκήσεων τῆς 6 Δεκεμβρίου 1897.
640. Φέλαρις (φα, λα, ρίς). — **641.** Ἄρης, Ἄρης. **642.** Ν. **141.** Γ. ΜΕΝ ΠΑΝ ΝΕΥΑΣ ΜΗΑΟΝ ΝΑΙ ΜΙΑΗΤΟΣ Σ **644-648.** Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῶν γραμμάτων π, λ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: πῖλος, πλοῖον, πλησίον, Παλλάς, ῥοπάς — **649.** ΗΣΙΟΔΟΣ (1, Δομητῶρ. 2, Ὀΐσος, 3, Γάιος. 4, Δομῶκος. 5, Ἀηδων. 6, Σαὸὺλ. 7, Ἰάσιον). — **650.** Πῆς μου πόσιος φίλους ἔχης νὰ σου, πῶ ποῖο δρόμο πρῆχης.